

شورای همبستگی آزادی برای ایران
Freedom For Iran Solidarity Council

گزارش کامل نشست پنجم «کمک به ایجاد یک اپوزیسیون متحد»

موضوع: شورا چگونه به ایجاد یک اپوزیسیون منسجم کمک می‌کند؟

تاریخ نشست: ۲۹ مرداد ۱۴۰۴

زمان نشست: ۲۲:۰۰ به وقت تهران

میزبان: شورای همبستگی آزادی برای ایران

حاضرین جلسه:

- سیروس ارغوان (دبیر شورا)
- کی پرویز ورجاوند (مسئول اداره امور همبستگی)
- سیمرغ نیوز (میهمان رسمی)

مقدمه و فراخوان دهه همبستگی برای آزادی

جلسه در تاریخ بیست و نهم مرداد ۱۴۰۴ با محوریت موضوع «شورا چگونه به ایجاد یک اپوزیسیون منسجم کمک می‌کند؟» آغاز شد. پیش از ورود به بحث اصلی، به فراخوان «دهه همبستگی برای آزادی» اشاره شد که امسال سومین سال برگزاری آن است. این فراخوان یک کارزار است تا دلایل آغاز خیزش «زن، زندگی، آزادی» را یادآوری کند و بر ادامه آن تاکید ورزد تا به انقلابی تبدیل شود و جامعه آینده ایران بر پایه قانون، حقوق بشر و حقوق انسانی بنا گردد. در هفته‌های گذشته، از شرکت‌کنندگان درخواست شده بود که اطلاعاتی مربوط به این دهه را منتشر یا باز نشر دهند، یا در زمینه نگارش بیانیه‌ها کمک فکری یا متن ارائه کنند. اشاره‌ای به توثیق دکتر کی شد که امیدوار بود فراخوانی برای تجمع مردم در خیابان‌ها در تاریخ بیست و پنجم شهریور داده شود تا یک حرکت نمادین صورت گیرد. سیروس ارغوان اظهار داشت که مانعی برای گروه‌های اپوزیسیونی جهت دادن چنین فراخوانی وجود ندارد، اما این امر مستلزم هدف‌گذاری، برنامه‌ریزی و اطلاع‌رسانی است، چه برای داخل کشور و چه برای خارج. هر اقدامی که به دنیا و به خودمان یادآوری کند که بر موضع خود در قبال رفتن جمهوری اسلامی و سپردن ایران به دست مردمش پایدار هستیم، ارزشمند است. وی افزود که شاید اکنون برای دادن چنین فراخوانی دیر باشد، اما می‌توان برای آن برنامه‌ریزی کرد و کارگروهی تشکیل داد تا مسئولیت برگزاری همایش، نمایش یا اعتراضی را بر عهده گیرد و یادآور تعهدمان به رفتن جمهوری اسلامی باشد.

نقش و کارکرد ستاد شورا، واحدهای عملیاتی و جوامع همبسته

موضوعات اصلی گفتگوی امروز شامل کارکرد ستاد شورا، نقش واحدهای عملیاتی و کارگروه‌ها، و جایگاه جوامع و افراد همبسته بود. تاکید شد که پشت هر یک از این موضوعات، ساعت‌ها کار و برنامه‌ریزی نهفته است و ادعایی مبنی بر پاسخگویی صد در صدی وجود ندارد؛ بلکه با مشارکت و تخصص بیشتر افراد، این طرح می‌تواند به یک مسیر فعالیت سیاسی بزرگ‌تر تبدیل شود.

شورای همبستگی آزادی برای ایران Freedom For Iran Solidarity Council

سیروس ارغوان توضیح داد که ستاد شورا یا ساختار ستادی آن، نقش ستون فقرات پلتفرم را ایفا می‌کند. این ستاد متشکل از افراد متخصص در حوزه‌های مختلفی مانند حقوقی، مالی، اداری، فنی، سیاسی و جامعه‌شناسی است. وظیفه ستاد، پشتیبانی سازمانی، فنی و اداری از واحدهای عملیاتی است که فعالیت‌های سیاسی انجام می‌دهند. این فعالیت‌ها می‌توانند شامل لایه‌های مختلفی از حمله مستقیم به جمهوری اسلامی گرفته تا برنامه‌ریزی‌های درازمدت و کارهای سطح بالای سیاسی پیش از براندازی یا در دوران گذار باشند. واحدهای عملیاتی در زمان مناسب تشکیل می‌شوند تا اهداف مبارزه با جمهوری اسلامی را با همکاری متخصصین و پشتیبانی مردم پیش ببرند. نکته مهم این است که وظیفه ستاد شورا، ایجاد ارتباط بین مردم و واحدهای عملیاتی است. ستاد شورا خدمات خود را به واحدهای عملیاتی ارائه می‌دهد، و این واحدها نیز به طور مداوم به ستاد گزارش می‌دهند. وظیفه شورا پالایش این اطلاعات و گزارش‌ها است تا امنیت افراد در واحدهای عملیاتی حفظ شود و در عین حال شفافیت اطلاعاتی نیز وجود داشته باشد. این ارتباط دوطرفه است؛ واحدهای عملیاتی خدمات می‌گیرند، کار می‌کنند، دستاوردهای خود را گزارش می‌دهند، و این گزارش‌ها و دستاوردها در ستاد شورا ثبت و از طریق رسانه‌های شورا اطلاع‌رسانی می‌شوند.

کی پرویز ورجاوند اظهار داشت که مشکل اصلی مخالفان در طول چهار دهه، ادغام قسمت سازماندهی و لجستیک (ستادی) با قسمت عملیاتی بوده است. به این معنی که همان فردی که برنامه‌ریزی می‌کند، خودش نیز در قسمت عملیاتی فعال است که منجر به تداخل و تعارض می‌شود. وی تأکید کرد که در شورا، کارهای ستادی به افراد متخصص در حیطه‌های خودشان سپرده می‌شود و آنها فقط به بررسی و برنامه‌ریزی می‌پردازند و کار عملیاتی انجام نمی‌دهند. مثلاً، متخصص مالی فقط به امور مالی کل تشکیلات رسیدگی می‌کند. هر اداره و ستاد دارای یک مدیر است که رابط اصلی و پاسخگوی پرسش‌های مردم است. شورا از ابتدا بر پایه اصول دموکراتیک بنا شده است و افراد در هر اداره آیین‌نامه داخلی خود را بر اساس یک آیین‌نامه موقتی پیشنهادی هسته مرکزی تدوین می‌کنند. هسته مرکزی نیز صرفاً از سازگاری این آیین‌نامه با اساسنامه شورا اطمینان حاصل می‌کند و اداره سیستم‌ها از عدم تداخل روابط کاری بین ادارات اطمینان می‌یابد. در شورا، هیچ گروهی حق دخالت در کار گروه دیگر را ندارد و برای رسیدگی به اختلافات، واحد شکایات وجود دارد. شورا بر قوانین تأکید دارد، نه بر اشخاص یا برتری فردی آنها.

سیروس ارغوان افزود که ویژگی اصلی افراد شاغل در ادارات ستادی (حقوقی، مالی، فناوری، سیستم‌ها) این است که اساسنامه و قوانین شورا را پذیرفته و بدون هیچ‌گونه نگاه سیاسی شخصی، خدمات یکسانی را به تمام گروه‌های عملیاتی ارائه می‌دهند. یک گروه عملیاتی برای فعالیت در پلتفرم شورا، تنها کافی است دستور کار، پروژه، اهداف و چشم‌انداز خود را تعریف کرده و اساسنامه شورا را بپذیرد. در این صورت می‌تواند از خدمات ستادی (مالی، حقوقی، تکنولوژی) استفاده کرده و صرفاً بر حوزه تخصصی خود تمرکز کند. در مقابل، گروه‌ها پیشرفت خود را در بازه‌های زمانی مشخص گزارش می‌دهند. وی به یکی از مشکلات اپوزیسیون اشاره کرد: عدم پاسخگویی گروه‌ها به مردم حامی‌شان در مورد فرایندها، مسائل مالی و مکاتبات. این عدم شفافیت و نبود نهاد ثالثی برای تایید یا رد فعالیت گروه‌ها، منجر به دلسردی و عدم اعتماد مردم شده است. هدف شورا ایجاد شفافیت بیشتر برای مردم است.

شورای همبستگی آزادی برای ایران
Freedom For Iran Solidarity Council

پیشنهادهای برای انسجام اپوزیسیون و چالش‌های موجود

سیمرغ نیوز ایده‌های شورا را بسیار مرتب و منظم دانست، اما به **انشقاق سیاسی و کمبود سواد سیاسی بنیادی در اپوزیسیون** اشاره کرد. او گفت که نیروهای انقلابی و ارتجاعی، که ایدئولوژی ندارند یا ایدئولوژی‌شان ربوده شده، مرتب یکدیگر را خنثی می‌کنند و نمی‌توانند کنار هم قرار بگیرند. انقلاب نیاز به نیروی رادیکال دارد، اما اپوزیسیون درکی از «روش» آن ندارد. وی پیشنهاد داد که شوراها باید از احزاب لیبرال آغاز شوند، زیرا نیروهای افراطی (راست، چپ، چپ قومیتی، چپ فمینیست) به جای مفاهیم، بر تعداد تاکید کرده و واژه‌های سیاسی را به ابتذال کشانده‌اند. او تاکید کرد که **تغییر بنیادی در انقلاب، ابتدا باید در اذهان و واژه‌ها اتفاق بیفتد**. وی ابتذال واژه‌ها، فعالیت سیاسی و فرهنگی، و بی‌اخلاقی را مشکلات اپوزیسیون دانست که در جامعه ایران به این شدت مشاهده نمی‌شود. او از تقابل‌های درونی و قدرت‌طلبی‌ها در اپوزیسیون و حذف افراد بر اساس اتهامات بی‌اساس انتقاد کرد و گفت که اپوزیسیون «آتش انقلاب» را خاموش کرده است. سیمرغ نیوز بیان کرد که انقلاب در سطح نخبگان و تعریف مفاهیم بنیادین (مانند تفاوت جمهوری‌خواهی و جمهوری، و تعریف آزادی) صورت می‌گیرد. او بر **برابری انسان در برابر قانون** تاکید کرد و ضعف اپوزیسیون را در عدم توانایی توضیح مفاهیم حقوقی (طبیعی، بشر، مدنی، جزایی) دانست. او انتقام‌جویی و جنگ هویتی را مانع همکاری در اپوزیسیون خواند و خواستار بازگشت به «علم» به عنوان مرجع شد. وی قانون‌مندی و ساختار شورا را برای غلبه بر این مشکلات تحسین کرد.

سیروس ارغوان در پاسخ به سیمرغ نیوز، با اشاره به خلأ دانش کافی در فضای سیاسی و کوتاهی فعالین در تبیین عمومی مفاهیم، پیشنهاد کرد که یک کارگروه برای **انتقال این تفکر و ادبیات سیاسی به جامعه** ایجاد شود. او تاکید کرد که باید از روش‌های جمهوری اسلامی در نفوذ به ذهن مردم درس گرفت و آنها را به شکلی اخلاقی و صحیح برای آگاهی‌رسانی استفاده کرد. او همچنین از متخصصانی که دانش و توانایی خود را در خدمت رژیم قرار می‌دهند، انتقاد کرد.

کی پرویز ورجاوند، ضمن تایید سخنان سیمرغ نیوز، پیشنهاد داد که آن رسانه برای دسته‌بندی و بازنشر مطالب عمیق و صحیح در مورد مفاهیم سیاسی، از سر گرفته شود. وی اشاره کرد که موفقیت جمهوری اسلامی نه تنها به دلیل توانایی‌های خودش، بلکه به دلیل کنترل ۱۴۰۰ ساله بر روان ایرانی، آموزش‌های دینی در زمان شاه، و همکاری‌های بین‌المللی بود. وی خیزش «زن، زندگی، آزادی» را اصیل‌ترین خیزش دنیا دانست که نشان از شجاعت مردم ایران داشت، اما به دلیل سرکوب و تبلیغات حکومتی، مردم خسته و ناامید شده‌اند و فقدان یک ساختار منسجم در اپوزیسیون را حس می‌کنند. وی از سیمرغ نیوز پرسید که آیا ایجاد یک **مانیفست ایدئولوژیک** برای این خیزش می‌تواند به صورت انفرادی یا از طریق پلتفرمی با حضور افراد خردمند که تنها هدفشان نجات ایران است، صورت گیرد.

سیمرغ نیوز پاسخ داد که این کار نیازمند تعداد زیادی از نخبگان است. او با استناد به ماکس وبر، دو عامل اصلی انسجام جامعه را **اخلاق و اقتصاد** دانست و گفت که اپوزیسیون به دلیل عدم شفافیت، شرافت، سواد و خرد کافی، الگوی مناسبی نیست. او بر تعریف پایه‌ای مفاهیمی چون آزادی، برابری و مبارزه برای کل جامعه ایران با تمام تنوع‌اتش تاکید کرد. وی گفت که پایه نظام در جمهوری اسلامی، ایدئولوژی اسلامی و هویت مذهبی است و سوال بزرگ این است که چه چیزی باید جایگزین این ایدئولوژی قدرتمند شود. او بر نیاز به یک «**هویت انقلابی ایرانی**» موقت برای

شورای همبستگی آزادی برای ایران Freedom For Iran Solidarity Council

دوران انقلاب و تعریف اخلاق در آن، و نیز نیاز به متخصصین اقتصاد برای تبیین آینده اقتصادی تاکید کرد. او ناتوانی اپوزیسیون در تعریف مراحل پیش، حین و پس از انقلاب، و نیز بی‌سوادی در علوم انسانی را از مشکلات جدی دانست.

سیروس ارغوان با تایید اهمیت نکات مطرح شده، بر لزوم شروع عملی کار برای پر کردن این خلأ تاکید کرد. وی گفت که شورا به عنوان یک پلتفرم می‌تواند میزبان گروهی باشد که مسئولیت **ترویج و آموزش این مفاهیم به مردم** را بر عهده گیرد. این امر برای موفقیت مبارزه ضروری است و نبود این دانش، آینده ایران را نیز متاثر خواهد کرد. او به سرکوب سیستماتیک و حذف رشته‌های علوم انسانی در ایران (در زمان احمدی‌نژاد) اشاره کرد که این خلأ را تشدید کرده است. وی پیشنهاد داد که متخصصین این حوزه باید به صورت آکادمیک، اما با زبانی قابل فهم برای مردم، از طریق ویدئوهای آموزشی، مقالات و محتوای آموزشی دیگر، آگاهی سیاسی را ترویج کنند.

همبستگی افراد و گروه‌ها با شورا و چشم‌انداز آینده

جناب میری، از حاضرین در نشست، بر اهمیت **انسانیت، برادری و برابری** تاکید کرد و گفت که تفرقه و اختلاف، کار سودجویان برای حکمرانی بر مردم است. او ایران را خانه اجدادی همه دانست و خواستار آن شد که همه بی‌طرفانه و بدون پرسش از گرایش‌های سیاسی، برای نجات کشور تلاش کنند. کی پرویز ورجاوند، در ادامه بحث همبستگی، جناب میری و سایر دوستان را به همکاری با «**اداره جوامع همبسته و افراد**» دعوت کرد. وی هفت ماده اصلی پیمان‌نامه همبستگی را برشمرد که شامل: **گفتمان، حقوق انسانی، یکپارچگی سرزمینی، پذیرش و احترام به نظرات مخالف، شفافیت، نقدپذیری و همبستگی** است.

سیروس ارغوان توضیحات کی پرویز را تکمیل کرد و گفت که این اداره به بحث عضویت محدود نیست، بلکه به همبستگی افراد و جوامع نیز می‌پردازد. وی دو نوع عضویت را در شورا تعریف کرد:

۱. **عضویت آزاد:** افراد ثبت‌نام کرده و اطلاعات دریافت می‌کنند. می‌توانند نظر دهند و یک کد امن سیاسی برای فعالیت ناشناس دریافت می‌کنند.

۲. **عضویت فعال:** برای افراد موثری است که خود را وابسته به گروه سیاسی خاصی نمی‌دانند اما می‌خواهند فعالیت کنند. شورا فضایی امن برای فعالیت سیاسی بدون درگیری با گفتمان‌های فرعی فراهم می‌کند. وی افزود که گروه‌های سیاسی نیز می‌توانند با قرار گرفتن در پلتفرم شورا، ارتباط سازمان‌یافته داشته باشند، **بدون اینکه تحت نظارت شورا یا گروه خاصی قرار گیرند**. هدف این است که یک جامعه بزرگتر تشکیل شود که اپوزیسیون منسجم و نماینده اکثریت مردم ایران را پدید آورد و در فضای سیاسی داخلی و بین‌المللی با قدرت مردم فعالیت کند. شورا هیچ اولویتی برای خود قائل نیست و تنها وظیفه‌اش **از بین بردن خلأ عدم سازماندهی بین گروه‌های سیاسی است** تا از موازی‌کاری جلوگیری کرده و توانایی گروه‌ها را برای ایجاد همکاری‌های بزرگتر افزایش دهد.

کی پرویز ورجاوند مجدداً بر اهمیت این ساختار برای رساندن صدای اپوزیسیون به مردم داخل ایران تاکید کرد تا امید از دست رفته بازگردد. او از سیمرغ نیوز خواست تا با شورا در تماس باشد تا طرح‌ها را مکتوب و متخصصان جامعه‌شناس را برای تدوین یک برنامه درست برای انقلاب (چه مانیفست و چه ایدئولوژی) پیدا کند.

شورای همبستگی آزادی برای ایران Freedom For Iran Solidarity Council

سیمرغ نیوز بار دیگر به **فاصله زیاد نخبگان از فضای سیاسی و ساختار اشتباه اپوزیسیون** اشاره کرد. وی گفت که بسیاری از نیروهای رادیکال اپوزیسیون حتی مفهوم سکولاریسم را نیز به درستی نمی‌دانند و تنها به جدایی دین از سیاست بسنده می‌کنند، در حالی که سکولاریسم یعنی کوتاه کردن دست «خداوند» از امور انسانی. او تاکید کرد که پس از حذف ایدئولوژی اسلامی، باید یک «**هویت انقلابی**» **موقت** و یک «**ملی‌گرایی مدنی**» **فراگیر** تعریف شود که انسان‌ها را بر اساس برابری، نه هویت، نژاد یا مرز، طبقه‌بندی کند. وی گفت که قدرت اصلی با مردم داخل ایران است که هزینه اصلی را می‌پردازند و اپوزیسیون خارج کشور باید از قدرت‌طلبی دست بردارد.

سیروس ارغوان در پاسخ، تاکید کرد که شورا منتظر نمی‌ماند تا گروه‌های سیاسی خود را با مردم سازگار کنند، بلکه **مخاطب اصلی شورا مردم داخل ایران هستند**. شورا وظیفه دارد فضایی ایجاد کند تا گروه‌ها خود را به مردم ثابت کنند، خود را با خواست مردم تطبیق دهند یا در صورت عدم پذیرش خواست عمومی، کنار بروند. سیمرغ نیوز این دیدگاه را تایید کرد و گفت که شورا باید قدرت را به «کاربر نهایی» (مردم) واگذار کند و گروه‌های سیاسی باید فراموش شوند، چرا که اپوزیسیون موجود در چهل سال گذشته دستاورد مثبتی نداشته است. وی گفت که هویت اجتماعی می‌تواند منجر به همبستگی شود (من با دیگری)، اما هویت سیاسی ذاتاً حذفی و قدرت‌طلبانه است (من علیه دیگری). او خواستار پرورش انسان‌هایی در آینده شد که فقط در برابر قانون برابر باشند، نه بر اساس هویت‌های شخصی. او سکولاریسم را به معنای تدوین روابط سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بر پایه قانون قابل تغییر تعریف کرد و از ادعاهای رهبری خودخوانده و مبنا قرار دادن هویت‌های شخصی برای برتری انتقاد کرد.

جناب میری در بخش پایانی صحبت‌های خود، بر لزوم **پرهیز از عقایدی که منجر به ظلم و پایمال شدن حقوق دیگران می‌شود** تاکید کرد. او مجدداً بر نقش عقل و فهم در انسانیت و نیاز به حقیقت‌گویی به مردم اشاره کرد و از بی حاصل بودن روحانیت در کشور سخن گفت.

جناب ایرج میرزا، از حاضرین در نشست، دو نوع حکومت (قدرت برآمده از مردم یا زور) را مطرح کرد و خواستار آن شد که احزاب سیاسی در ایران آینده، قدرت خود را از مردم بگیرند. وی گفت که در کشورهای دموکراتیک، احزاب فضایی مشترک برای گفتگو و رقابت دارند و به آن احترام می‌گذارند، اما در ایران، فقدان این فرهنگ حزبی و تمایل به برقراری هژمونی بر جامعه، مشکل‌ساز بوده است. با این حال، وی به رشد جنبش‌های مدنی از دل مردم در داخل ایران و آگاهی روزافزون ایرانیان خارج کشور به دموکراسی اشاره کرد و این پروسه را در حال رشد دانست.

سیروس ارغوان در جمع‌بندی نهایی، مجدداً تاکید کرد که **شورا یک سکو یا چهارچوبی برای فعالیت سیاسی است، نه یک چتر یا نهاد فرادست**. هدف اصلی، حل مشکل عدم وجود یک چهارچوب قاعده‌مند برای رقابت و همکاری احزاب و گروه‌های سیاسی در ایران است که به دلیل سرکوب رژیم، در فضایی بی‌قاعده فعالیت می‌کنند. وی گفت که وظیفه شورا آماده‌سازی هرچه سریع‌تر جامعه برای آینده آزاد برای ایران است تا مانع از دست رفتن منابع و بدتر شدن وضعیت شود. او این کار را برای نسل‌های آینده که در مدارس رژیم درس می‌خوانند و در فردای ایران وارد فضای سیاسی خواهند شد، مهم دانست.

شورای همبستگی آزادی برای ایران Freedom For Iran Solidarity Council

جمع‌بندی نهایی جلسه

در این جلسه درباره کارکرد ستاد شورا، نقش واحدهای عملیاتی و کارگروه‌ها، و جایگاه جوامع و افراد همبسته با شورا گفتگو شد. مقرر شد که در جلسه آینده به تفصیل وارد ادارات شورا، دستور کار و شیوه همکاری آن‌ها شوند. **موضوع کار شورا، ایجاد سازمانی برای براندازی است** و تاکید بر جمع شدن مردم کنار یکدیگر است. تا زمانی که خواست مردم به گوش اپوزیسیون نرسد، هیچ پروژه یا راهکاری نمی‌تواند نماینده اکثریت جامعه باشد. همچنین، هر طرحی باید علاوه بر خواست اکثریت، خواست جوامع کوچکتر و گروه‌های اجتماعی دیگر را نیز لحاظ کند. جلسات هفتگی شورا چهارشنبه‌ها ساعت ۲۲:۰۰ به وقت تهران برگزار می‌شود و از دوستان خواسته شد تا اطلاعیه دهه همبستگی را به اشتراک بگذارند و برای تهیه بیانیه‌ها همکاری کنند.

چکیده‌ی تحلیلی

گفتگوی این جلسه به روشنی چالش‌های عمیق و چندوجهی اپوزیسیون ایران را در مسیر ایجاد انسجام برای براندازی جمهوری اسلامی و ساختن آینده‌ای دموکراتیک نمایان ساخت. شورا خود را نه به عنوان یک رهبر یا «چتر» برای سایر گروه‌ها، بلکه به عنوان یک **پلتفرم ساختارمند و بی‌طرف** معرفی می‌کند که هدف آن **رفع خلأ عدم سازماندهی و نبود چهارچوب‌های قاعده‌مند سیاسی در غیاب یک نظام دموکراتیک مستقر** است.

نقاط قوت رویکرد شورا عبارتند از:

- **تفکیک نقش‌ها و تخصص‌گرایی:** با جداسازی وظایف ستادی (پشتیبانی و برنامه‌ریزی تخصصی) از وظایف عملیاتی، شورا به دنبال افزایش کارایی و کاهش تداخلات است. این تفکیک با جذب متخصصین بی‌طرف در حوزه‌های مختلف (حقوقی، مالی، فنی و...)، به واحدهای عملیاتی امکان می‌دهد تا بر مأموریت اصلی خود تمرکز کنند.
- **شفافیت و پاسخگویی:** تاکید بر شفافیت مالی و عملیاتی و ایجاد واحدهای نظارتی و رسیدگی به شکایات، تلاشی برای مقابله با بی‌اعتمادی عمومی و دلسردی مردم از گروه‌های اپوزیسیون است که اغلب در پاسخگویی ضعیف عمل کرده‌اند.
- **مردم‌محوری:** شورا بر این باور است که قدرت نهایی و مشروعیت از مردم سرچشمه می‌گیرد و پلتفرم آن باید گروه‌ها را ملزم به اثبات خود در برابر مردم و تطبیق با خواسته‌های آنان کند. این دیدگاه، تقابل با رویکردهای قدرت‌طلبانه و «من برترم» در اپوزیسیون را برجسته می‌سازد.
- **فراگیر بودن:** با ایجاد «اداره جوامع همبسته و افراد» و تاکید بر اصول مشترکی مانند حقوق بشر، دموکراسی، یکپارچگی سرزمینی، و نقدپذیری، شورا می‌کوشد تا گروه‌ها و افراد با ایدئولوژی‌های مختلف را (به جز گروه‌های تمامیت خواه و بنیادگرا) گرد هم آورد.

چالش‌ها و انتقادات مطرح شده که رویکرد شورا باید به آن‌ها پاسخ دهد:

- **خلأ سواد سیاسی و ابتذال واژه‌ها:** سیمرغ نیوز به شدت بر کمبود سواد سیاسی، عدم درک مفاهیم بنیادین (مانند سکولاریسم، آزادی، برابری) و «ابتذال واژه‌ها» در اپوزیسیون تاکید کرد. این امر، نیاز به یک «هویت

شورای همبستگی آزادی برای ایران Freedom For Iran Solidarity Council

- انقلابی» و «مانیفست» شفاف را برای دوران گذار و پس از آن، برجسته می‌سازد. پیشنهاد ایجاد کارگروه برای آموزش و ترویج ادبیات سیاسی بی‌طرفانه، گامی در جهت رفع این چالش است.
- **جنگ هویتی و قدرت‌طلبی:** سیمرغ نیوز هویت سیاسی را ذاتاً «حذفی» و «من علیه دیگری» دانست که مانع همبستگی می‌شود، در حالی که «هویت اجتماعی» مردم درون ایران می‌تواند «من با دیگری» باشد. این نگاه، اهمیت تعریف یک «**هویت ملی انقلابی**» **فراگیر** را که فراتر از هویت‌های فردی و گروهی باشد، دوچندان می‌کند.
 - **فاصله نخبگان و ضعف تولید فکر:** عدم مشارکت نخبگان و نبود تولید علم در حوزه علوم انسانی در ایران، مانع بزرگی بر سر راه تدوین چارچوب‌های فکری بومی و کاربردی است. شورا نیاز به جذب این نخبگان برای «بازتعریف» مفاهیم متناسب با «تجربه زیستی ایرانی» دارد.
 - **انشقاق تاریخی و فرهنگی:** ایرج میرزا به نبود فرهنگ حزبی و سیاسی در تاریخ معاصر ایران و تمایل به «هژمونی‌طلبی» در گروه‌های سیاسی اشاره کرد. شورا با ایجاد یک «فضای مشترک» برای رقابت و همکاری، می‌کوشد این میراث تاریخی را اصلاح کند.
- در نهایت، شورا خود را به عنوان یک **ابزار و بستر برای توانمندسازی مردم و گروه‌ها** تعریف می‌کند تا با استفاده از یک ساختار قانون‌مند و شفاف، به سوی یک اپوزیسیون منسجم حرکت کنند. این رویکرد، در حالی که چالش‌های عمیق فکری و رفتاری اپوزیسیون را به رسمیت می‌شناسد، بر لزوم اقدام عملی، آموزش عمومی و اتکا به خواست مردم برای آینده‌ای آزاد و آباد تاکید دارد.